RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 72.624 van 19 maart 1998
in de zaak A. 74.819/VII-15.629.

In zake : 1. de v.z.w. MILIEUVERENIGING HOFKWARTIER KOUTER,
2. de v.z.w. DE WIELEWAAL,
3. de v.z.w. RALDES,
4. Karel SERGOYNNE,
5. Bérénice SERGOYNNE,
die woonplaats kiezen bij
Advocaat Gw. VERMEIRE,
kantoor houdende te GENT,
Voskenslaan 301

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat J. VAN DE VYVER,
kantoor houdende te ANTWERPEN,
Eglantierlaan 1.

tussenkomende partij :

de n.v. ONTEX,
die woonplaats kiest bij
Advocaat L. SWARTENBROUX,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Brederodestraat 13.

D E R A A D V A N S T A T E, VIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat de v.z.w. MILIEUVERENIGING HOFKWARTIER KOUTER, de v.z.w. DE WIELEWAAL, de v.z.w. RALDES, Karel SERGOYNNE en Bérénice SERGOYNNE op 27 juni 1997 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van het besluit van 26 april 1997 van de Vlaamse minister van Leefmilieu en Tewerkstelling waarbij de beroepen die werden ingesteld tegen het besluit van 24 oktober 1996 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen houdende het verlenen aan de n.v. ONTEX

van een milieuvergunning om een inrichting te exploiteren te Buggenhout, Kasteelstraat 279, worden verworpen, en het beroepen besluit bevestigd;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 30 oktober 1997 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 20 november 1997;

Gehoord het verslag van Staatsraad R. STEVENS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat G. VERMEIRE, die verschijnt voor de verzoekende partijen, van Advocaat J. VAN DE VYVER, die verschijnt voor de verwerende partij, en van Advocaat L. SWARTENBROUX, die verschijnt voor de tussenkomende partij;

Gehoord het andersluidend advies van Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Gelet op het bij artikel 90, § 3, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State vereiste advies van de Auditeur-generaal;

Overwegende dat de n.v. ONTEX met een verzoekschrift van 23 juli 1997 vraagt om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen;

1. Overwegende dat de feitelijke gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. De n.v. ONTEX, tussenkomende partij, baat op haar terreinen in de Kasteelstraat te Buggenhout een vestiging uit waar dameshygiëneproducten en medische producten worden vervaardigd. Zij wenst de productie van dameshygiëneproducten naar een andere vestiging over te hevelen en de aldus in de Kasteelstraat vrijgekomen ruimte te gebruiken om de productie van medische producten te vergroten. Daartoe is ook de bouw van een bijkomende hal voor de opslag van de ter plaatse geproduceerde medische producten noodzakelijk.

1.2. De bestaande bedrijfsgebouwen zijn gelegen in een gebied voor kleine en middelgrote ondernemingen (gewestplan Dendermonde). De opslaghal wordt gepland in landschappelijk waardevol agrarisch gebied.

1.3. Op 13 juli 1993 verkrijgt de tussenkomende partij van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Buggenhout, een bouwvergunning voor het optrekken van de opslaghal.

Tegen deze bouwvergunning blijkt geen beroep te zijn ingesteld bij de Raad van State.

1.4. Op 10 februari 1994 verleent de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen aan de tussenkomende partij de milieuvergunning, zowel voor de overbrenging van de afdeling dameshygiëne naar de

hoofdzetel van de onderneming en de uitbreiding van de productiecapaciteit van de medische afdeling met een sterilisatieafdeling, als voor de uitbating van een nieuw magazijn van 15.000 m³, voor de opslag van afgewerkte producten.

Dit deputatiebesluit wordt na beroep van omwonenden en milieuverenigingen bij ministerieel besluit van 30 juni 1994 hervormd, in die zin dat de vergunning voor het nieuwe magazijn wordt geweigerd.

Met het arrest nr. 50.720, van 15 december 1994, schorst de Raad van State, ten verzoeke van de thans tussenkomende partij, dit ministerieel besluit.

1.5. Bij ministerieel besluit van 26 juni 1995 wordt dat van 30 juni 1994 ingetrokken en het deputatiebesluit van 10 februari 1994 bevestigd.

Ook dit ministerieel besluit wordt door de Raad van State geschorst, met het arrest nr. 57.153, van 21 december 1995, dit ten verzoeke van de eerste drie verzoekende partijen in voorliggende zaak.

1.6. Op 22 augustus 1996 komt een nieuw ministerieel besluit tussen dat deze van 30 juni 1994 en 26 juni 1995 intrekt en opnieuw het besluit van de bestendige deputatie van 10 februari 1994 bevestigt.

Ook dit laatste besluit maakt het voorwerp uit van vorderingen tot schorsing en vernietiging ingesteld door huidige verzoekende partijen.

1.7. De tussenkomende partij dient op 8 juli 1996 bij de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen opnieuw een aanvraag in voor de exploitatie van haar inrichting.

Zij stelt in haar verzoekschrift tot tussenkomst dat zij wil, gelet op de vele hangende procedures, "van vooraf aan herbeginnen ..., teneinde zo spoedig mogelijk rechtszekerheid te krijgen". Vermits de basisvergunning voor de vestiging afloopt op 23 augustus

1998 heeft zij beslist ter gelegenheid van de nieuwe vergunningsaanvraag voor de uitbreiding, meteen ook de hernieuwing van de basisvergunning aan te vragen.

1.8. Op 24 oktober 1996 verleent de bestendige deputatie aan de tussenkomende partij de gevraagde vergunning "om een inrichting te veranderen en verder te exploiteren". De vergunning wordt verleend voor een termijn van twintig jaar. Ze vergunt concreet het volgende :

"- het lozen van huishoudelijk afvalwater (max. 25 m³/dag - 1500 m³/jaar) via een septische put in de openbare riolering;
- een transformator van 400 kVA;
- twee transformatoren van elk 1.250 kVA;
- diverse compressoren, nl. 12 kW, 51 kW, 57 kW en 102 kW;
- een gasautoclaaf met een waterinhoud van 10.070 l;
- opslag van het mengsel 15 % ethyleenoxyde - 85 % koolstofdioxide in verplaatsbare recipienten voor 900 l (18 flessen van 50 l);
- opslag van 2.000 l propaangas in een ondergrondse houder;
- opslag van 500 l P1-producten;
- opslag van 40.000 l stookolie in een ondergrondse houder;
- opslag van 95 ton grondstoffen en verpakkingen uit kunststoffen in twee bestaande opslagplaatsen voor grondstoffen;
- een laboratorium voor kwaliteitscontrole;
- een werkplaats voor metaalbewerking (64,5 kW);
- diverse toestellen voor het vervaardigen van dameshygiëne en medische sets met een totaal geïnstalleerd vermogen van 1.500 kW;
- opslag van 133 ton grondstoffen en verpakkingen uit papier in twee bestaande opslagplaatsen voor grondstoffen;
- opslag van 11,5 ton grondstoffen en verpakkingen uit textiel in twee bestaande opslagplaatsen voor grondstoffen;
- opslag van 370 ton afgewerkte producten in twee bestaande opslagplaatsen voor afgewerkte producten;
- opslag van 1.700 ton afgewerkte producten in een nieuwbouwopslagplaats voor afgewerkte producten;
- twee stookinstallaties op stookolie met een stookvermogen van resp. 890 kW en 1.856 kW".

1.9. Tegen het milieuvergunningsbesluit van 24 oktober 1996 worden diverse administratieve beroepen ingesteld onder meer door de verzoekende partijen. In het advies van het bestuur milieuvergunningen is sprake van 9 beroepen. In de aanhef van de bestreden beslissing alsook in het beschikkend gedeelte van de bestreden beslissing is slechts sprake van 8 beroepen. In de bestreden beslissing wordt geen melding gemaakt van het beroep van "mevrouw Viviane VANDEN BIL namens AMINAL Afdeling Natuur Gebr. Van Eyckstraat 2-6 te 9000 Gent".

1.10. In het kader van de beroepsprocedure worden volgende adviezen uitgebracht :

- Op 13 januari 1997 brengt de administratie gezondheidszorg een gunstig advies uit.
- Op 4 februari 1997 adviseert de afdeling stedenbouwkundige vergunningen van AROHM ongunstig voor wat de opslagloods betreft en gunstig voor het overige.
- Op 14 februari 1997 stelt het bestuur milieuvergunningen van AMINAL voor om de beroepen ongegrond te verklaren en de beroepen beslissing van de bestendige deputatie te bevestigen.
- Op 21 februari 1997 adviseert de gewestelijke milieuvergunningscommissie om de beroepen ongegrond te verklaren en de beroepen beslissing van de bestendige deputatie te bevestigen.
- Op 14 maart 1997 brengt de Vlaamse milieumaatschappij een principieel gunstig advies uit.

1.11. Op 26 april 1997 verwerpt het bestreden besluit de administratieve beroepen en bevestigt het het beroepen deputatiebesluit;

2. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan

worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

3.1. Overwegende, wat de eerste voorwaarde betreft, dat de middelen over liefst 21 pagina's -met de minimale regelafstand- en bovendien op een weinig overzichtelijke wijze, worden uiteengezet; dat de Raad van State in het raam van het kort geding dan ook slechts kan ingaan op hetgeen hem essentieel voorkomt in verzoekers' betoog en niet ieder detail afzonderlijk kan onderzoeken, temeer in dat betoog vaak opportuniteits-kritiek met wettigheidskritiek wordt vermengd, en soms ook verward;

3.2.1. Overwegende dat het eerste middel de schending aanvoert van het gezag van gewijsde van 's Raads arrest nr. 57.153, van 21 december 1995;

Overwegende dat, met de tussenkomende partij, dient vastgesteld te worden dat het middel niet ernstig is, omdat het uit het oordeel van de Raad van State over het bestaan in hoofde van de verzoekende partijen van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel voortvloeiend uit een vorige beslissing, ten onrechte gevolgen afleidt op het vlak van de wettigheid van de in voorliggende zaak bestreden beslissing;

3.2.2.1. Overwegende dat het tweede middel -door ver-zoekers ten onrechte als een tweede onderdeel van het eerste middel bestempeld- is afgeleid uit de schending van de artikelen 20, 21 en 29 van het besluit van de Vlaamse regering van 6 februari 1991 houdende vaststelling van het Vlaams reglement betreffende de milieuvergunning (Vlarem I); dat gesteld wordt dat het

advies van het bestuur milieuvergunningen en dat van de gewestelijke milieuvergunningscommissie geen enkele concrete beoordeling inhouden van de "risico's op de natuurwaarden ter plaatse en in de omgeving", met andere woorden van de invloed op de flora en de fauna van voornamelijk het vlakbij het betrokken perceel gelegen Buggenhoutbos;

3.2.2.2. Overwegende dat de door de verzoekende partijen vermelde adviezen op het eerste gezicht lijken te voldoen aan de voorwaarden opgelegd door de door diezelfde partijen vermelde bepalingen van Vlarem I; dat het feit dat bedoelde partijen het met die adviezen inhoudelijk niet eens zijn, hieraan geen afbreuk doet; dat verzoekers bovendien niet aantonen in welk opzicht de door hen aangevoerde tekortkomingen in de adviezen de bestreden beslissing vitiëren, nu die beslissing zelf een eigen omstandige motivering bevat; dat het middel niet ernstig is;

3.2.3.1. Overwegende dat in het derde middel de verzoekers de schending aanvoeren van het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel, van de artikelen 3, 4 en 7 van het decreet van 24 juli 1996 betreffende de ruimtelijke planning, van het adagium "patere legem quem ipse fecisti", van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van artikel 52, 3° van Vlarem I; dat, gelet op het onder punt 3.1 hierboven gestelde, dit middel zal worden onderzocht zoals het, op het eerste gezicht accuraat, is samengevat door de tussenkomende partij :

> "In een eerste onderdeel betogen verzoekers dat de verwerende partij onzorgvuldig en onredelijk tewerk is gegaan doordat zij de ecologische weerslag van de geplande loods niet zou onderzocht hebben. Bovendien zou het bestreden besluit op verschillende punten onjuist of onzorgvuldig zijn (riolering, afstand tot het Buggenhoutbos, geluidsbronnen, opslag ethyleen-

oxide, het bestaan van een landbouwfunctie, de brandbeveiliging en de onderbenutting van de opslagruimte).

In het tweede onderdeel stellen verzoekers dat het vergunningsbesluit ingaat tegen de doelstellingen van het Structuurplan Vlaanderen zoals bepaald in het decreet betreffende de ruimtelijke planning, en in het ontwerp-structuurplan. De overweging in het bestreden besluit die stelt dat het ontwerp-structuurplan geen verordenende kracht bezit, wordt door verzoekers beschouwd als een niet-afdoend antwoord op hun aanspraken, waardoor ook de motiveringsplicht zou zijn geschonden. De onverenigbaarheid met het ontwerp-structuurplan zou volgens verzoekers minstens een schending inhouden van het adagium 'patere legem quem ipse fecisti';

3.2.3.2.1. Overwegende, ten aanzien van het eerste onderdeel, dat met de verwerende en de tussenkomende partijen dient vastgesteld dat uit het dossier prima facie niet lijkt te kunnen worden afgeleid dat de verwerende partij onzorgvuldig, of op kennelijk onredelijke wijze zou zijn tewerk gegaan; dat de inhoud en omvang van de diverse adviezen en de uitgebreide motivering van het bestreden besluit veeleer tot de tegenovergestelde conclusie lijken te nopen; dat het feit dat verzoekers het niet eens zijn met bepaalde standpunten die door de verwerende partij in de adviezen en het bestreden besluit zelf worden ingenomen, niet impliceert dat de door hen ingeroepen beginselen zouden zijn geschonden; dat het onderdeel niet ernstig is;

3.2.3.2.2. Overwegende, wat het tweede onderdeel betreft, dat de verzoekende partijen de overweging van het bestreden besluit dat het ontwerp van structuurplan Vlaanderen geen verordenende kracht bezit, niet weerleggen; dat zij ook niet tegenspreken dat dit ontwerp ten tijde van het nemen van het bestreden besluit nog het voorwerp uitmaakte van het decretaal voorgeschreven openbaar onderzoek; dat zij bovendien in de huidige stand van het geding ook niet concreet aannemelijk maken dat de bestreden beslissing de verwezenlijking van de door hen vermelde "algemene

doelstellingen" van "de Gewenste Ruimtelijke Structuur voor het Buitengebied" dreigt onmogelijk te maken of ernstig te bemoeilijken; dat het onderdeel niet ernstig is;

3.2.4.1. Overwegende dat het vierde middel is afgeleid uit de schending van de artikelen 42 en 43, § 8 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening gecoördineerd op 22 oktober 1996, van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 52, 3° van Vlarem I, en van het legaliteitsbeginsel; dat verzoekers betogen dat de milieuvergunning werd afgegeven op grond van artikel 43, § 7 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening zonder dat voldaan zou zijn aan de voorwaarde bepaald in artikel 43, § 8, b), vierde streepje, van het decreet, namelijk zonder dat een definitieve bouwvergunning zou zijn verleend;

3.2.4.2. Overwegende dat hoger, onder punt 1.3, werd vastgesteld dat voor de betrokken loods een bouwvergunning werd verleend en dat die vergunning niet voor de Raad van State aangevochten blijkt te zijn; dat zij derhalve als definitief voorkomt en de verzoekende partijen de wettigheid ervan in voorliggende zaak niet meer op ontvankelijke wijze kunnen betwisten; dat de tussenkomende partij erop wijst dat zij de desbetreffende werken tijdig heeft aangevat, doch ze heeft stilgelegd naar aanleiding van 's Raads arrest nr. 57.153, van 21 december 1995; dat de verzoekende partijen dit niet betwisten; dat die bouwvergunning dus niet vervallen lijkt; dat verzoekers lijken aan te voeren dat uit het feit dat de tussenkomende partij voor de opslagplaats een nieuwe aanvraag heeft ingediend volgt dat geen rekening meer mag worden gehouden met de bouwvergunning van 13 juli 1993; dat de tussenkomende partij hier tegenoverstelt :

"Verzoekers betogen tevens dat de vergunning van 13 juli 1993 niet als bouwvergunning in de zin van artikel 43, §8 van het decreet kan worden beschouwd, omdat deze vergunning qua oppervlakte niet zou overeenstemmen met het nieuwe project.

Het is inderdaad zo dat er destijds een vergissing begaan is bij het opstellen van de bouwplannen op grond waarvan de vergunning van 13 juli 1993 werd verleend, doordat de loods tot over de perceelsgrens werd getekend. Deze vergissing kan evenwel niet tot fataal gevolg hebben -zoals verzoekers wel zouden wensen- dat deze vergunning niet meer definitief verworven zou zijn in de zin van artikel 43, §8 van het decreet. Er is enkel een probleem op het vlak van de uitvoerbaarheid, dat zal opgelost worden wanneer een uitspraak wordt gedaan over de op 18 december 1995 aangevraagde wijziging van de vergunning van 13 juli 1993. Vermits de aangevraagde wijziging in feite een verkleining van hetzelfde project inhoudt (van een oppervlakte van 15.000 m² naar een oppervlakte van 13.800 m²), ziet verzoekster tot tussenkomst niet in op welke grond deze aanpassing van de bouwplannen zou geweigerd worden. De wijzigingsaanvraag doet evenwel geen afbreuk aan het definitief karakter van de bouwvergunning van 13 juli 1993. De bouwvergunning van 13 juli 1993 en de thans verleende milieuvergunning voor de uitbreiding met een opslagloods betreffen kennelijk hetzelfde project";

dat deze argumentatie prima facie overtuigt; dat de verzoekende partijen niet aantonen en zelfs niet aanvoeren dat de aangevraagde wijzigingen van de bouwvergunning van 13 juli 1993 dusdanig zijn dat die bouwvergunning niet meer kan beschouwd worden als een vergunning voor het bouwwerk waarin de met het in deze bestreden besluit vergunde opslagactiviteiten zullen worden uitgeoefend; dat het middel niet ernstig is;

3.2.5.1. Overwegende dat het vijfde middel van het verzoekschrift de schending aanvoert van de artikelen 1, 2 en 43, §§ 6 en 7, van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996, van de artikelen 11 en 15 van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen, van het gewestplan Dendermonde, en van de motiveringsverplichting vervat in artikel 52, 3°, van Vlarem I en de

artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen; dat verzoekers in dit middel de motivering bekritiseren die betrekking heeft op de toepassing in deze van de mogelijkheid tot afwijking van de gewestplanbestemming, vervat in artikel 43, § 7, van voormeld decreet betreffende de ruimtelijke ordening;

3.2.5.2.1. Overwegende dat artikel 43, § 7, van het decreet ruimtelijke ordening luidt als volgt :

> "De overheden die krachtens het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning moeten beslissen over milieuvergunningsaanvragen kunnen bij het verlenen van de milieuvergunningen afwijken van de bepalingen van het ontwerp-gewestplan en het gewestplan op voorwaarde dat de goede ruimtelijke ordening niet wordt geschaad. Dit betekent onder meer dat de ruimtelijke draagkracht van het gebied niet wordt overschreden en dat de voorziene verweving van functies de aanwezige of te realiseren bestemmingen in de onmiddellijke omgeving niet in het gedrang brengt of verstoort. Het naleven van bovenvermelde voorwaarden moet blijken uit de motivering van de beslissing over de milieuvergunningsaanvraag";

3.2.5.2.2. Overwegende dat de desbetreffende motivering van het bestreden besluit als volgt is geformuleerd :

> "Overwegende dat de milieuvergunning voor de gevraagde toevoeging met deze nieuwe opslagplaats kan verleend worden op grond van artikel 45, § 7 van de Stedenbouwwet, zoals gewijzigd bij decreet van 23 juni 1993, indien de goede ruimtelijke ordening niet wordt geschaad, de ruimtelijke draagkracht van het gebied niet wordt overschreden, de voorziene verweving van functies de bestemmingen die aanwezig zijn of te realiseren, niet in het gedrang brengt of verstoort;
>
> Overwegende dat uit de volgende adviezen blijkt dat, wat de toevoeging met bedoelde opslagplaats betreft, aan de voorwaarden van voormeld artikel 45, § 7 is voldaan :
>
> - in het raam van de bouwvergunningsaanvraag voor bedoelde opslagplaats overwoog de gemachtigde ambtenaar in zijn gunstig advies :
>
> 'De open ruimte wordt momenteel reeds begrensd door groenpartijen, t.t.z. het Buggenhoutbos en de bosaanplanting ten westen van het bouwperceel.

De bouwaanvraag voorziet de aanleg van een berm met groenaanplanting rond de gebouwen zodat deze aan het zicht onttrokken worden en de overblijvende open ruimte een groene begrenzing behoudt;

De zone waarin de uitbreiding voorzien wordt, is volgens het gewestplan bestemd als agrarisch gebied. Indien een buffer rond het Buggenhoutbos noodzakelijk is om ecologische redenen, had deze agrarische zone bij de opmaak van het gewestplan de bestemming natuurgebied moeten krijgen';

- in het raam van de bouwvergunningsaanvraag voor bedoelde opslagplaats brachten zowel het bestuur Landinrichting als het Ministerie van Landbouw een gunstig advies uit, stellende dat er geen noemenswaardige landbouwbelangen worden geschaad;
- in het raam van het beroep inzake de milieuvergunningsaanvraag voor bedoelde opslagplaats bracht het Bestuur Ruimtelijke Ordening op 9 mei 1994 weliswaar een ongunstig advies uit, doch dit was louter gesteund op een verwijzing naar de ingediende beroepschriften; de ingediende beroepschriften zijn op zichzelf geen maatstaf voor de beoordeling van de ruimtelijke draagkracht; de vertegenwoordiger van het Bestuur Ruimtelijke Ordening sloot zich echter nadien op 20 mei 1994 aan bij het gunstige advies van de Gewestelijke Milieuvergunningscommissie, ook wat het aspect ruimtelijke ordening betreft;
- in het raam van het beroep inzake de milieuvergunningsaanvraag voor bedoelde opslagplaats bracht de Gewestelijke Milieuvergunningscommissie op 20 mei 1994 eenparig een gunstig advies uit, ook wat het aspect ruimtelijke ordening betreft;
- in het raam van een bijkomend onderzoek in het licht van de motiveringen die aan de basis lagen van het arrest van de Raad van State nr. 57.153 van 21 december 1995 verstrekte de Gewestelijke Milieuvergunningscommissie een aanvullende motivering ter zake de ruimtelijke draagkracht van het gebied;
- in het raam van onderhavige milieuvergunningsaanvraag brachten alle adviserende overheidsorganen in eerste aanleg een gunstig advies uit; de gemachtigde ambtenaar stelt in zijn gunstig advies uitdrukkelijk dat aan de voorwaarden van voormeld artikel 45, § 7 is voldaan; daarbij verwijst hij inzonderheid naar de volgende conclusies van door de KULeuven uitgevoerde Veiligheids- en milieueffectenstudie :
  - dat de relatieve nabijheid van de opslagplaats ten opzichte van het Buggenhoutbos niet van aard is om de bestemmingen van beide zones in het gedrang te brengen;
  - dat de nadelige invloed van de inplanting van de loods ten opzichte van de fauna en flora

van het Buggenhoutbos al bij al beperkt blijft, zodat mag worden besloten dat de ecologische waarde van het bos niet op onaanvaardbare wijze zal worden aangetast;
- dat wanneer men het project confronteert met de huidige toestand als referentie, er geen belangrijke directe impact is op fauna en flora gezien de lage kwaliteit van het beekwater en de geringe biologische waarde van de begeleidende begroeiing; dat wetenschappelijke bewijzen ontbreken om de indirecte invloed van de opslagloods op de fauna in te schatten;

- in het raam van onderhavig beroep brachten alle adviserende overheidsorganen een gunstig advies uit, behoudens de Afdeling Stedenbouwkundige Vergunningen die de toevoeging met bedoelde opslagplaats ongunstig adviseerde; in dit laatste ongunstige advies wordt inzonderheid gesteld :
  - dat de opslagplaats de voorziene verweving van functies en de bestemming van de onmiddellijke omgeving in het gedrang zal brengen of verstoren;
  - dat de bouwvergunning dd. 13 juli 1993 onuitvoerbaar is gelet op het feit dat hierin de rechterperceelsgrens verkeerd is weergegeven;
- in het raam van onderhavig beroep verleende de Gewestelijke Milieuvergunningscommissie op 21 februari 1997 bij meerderheid - de vertegenwoordiger van de Afdeling Stedenbouwkundige Vergunningen nam een ongunstig minderheidsstandpunt in - een gunstig advies, ook voor wat de stedenbouwkundige aspecten betreft;

Overwegende dat voormelde gunstige adviezen kunnen worden bijgetreden en dat voormelde ongunstige adviezen worden weerlegd enerzijds door de reeks van voormelde gunstige adviezen en anderzijds door de vorige en volgende overwegingen van onderhavig besluit :

- dat uit de plaatselijke toestand blijkt dat aan de voorwaarden van voormeld artikel 45, § 7 is voldaan;
- dat de ruimtelijke draagkracht van het gebied blijkt uit het vermogen van de ruimte om de belasting van de functies op een bepaalde plaats te dragen;
- dat de opslagruimte slechts 1,38 ha in beslag neemt op een open ruimte van 40 ha; dat een dergelijke minimale terreininname voor de inplanting van de opslagplaats geen afbreuk doet aan de goede ruimtelijke ordening van het gebied;
- dat de opslagruimte op circa 80 meter van de bosrand zal liggen en onmiddellijk aansluit bij het bestaande bedrijf; dat de opslagplaats aldus één eenheid vormt met het bestaande bedrijf; dat gelet op de grote afstand tot de bosrand, de

opslagplaats slechts een geringe bijkomende verstoring betekent van het landschap;

- dat de opslagplaats zich niet frontaal aan het Buggenhoutbos situeert, doch slechts aan een uithoek; dat het globale zicht op het bos dus niet wordt verstoord;
- dat de voormelde bouwvergunning een aantal maatregelen voorschrijft ter bescherming van de omgeving; dat de bouwvergunning aldus de aanleg van een groenscherm oplegt tussen de bosrand en het gebouw, met name een berm op 5 meter van de achtergevel van de opslagplaats met een breedte aan de basis van 15 meter; dat deze berm beplant zal worden met streekeigen heesters en bosgoed-planten zodat een groenscherm wordt bekomen; dat een strook van minstens 20 meter breedte tegen-over de achterste perceelsgrens tijdens de werf moet worden afgesloten en in zijn oorspronkelijke toestand bewaard teneinde de bosrand te beschermen;
- dat de open ruimte momenteel reeds begrensd wordt door groenpartijen, met name het Buggenhoutbos en de bosaanplanting ten westen van het bouwperceel; dat de aanleg van een berm met groenbeplanting rond de gebouwen deze aan het zicht zal onttrekken en tevens waarborgt dat de overblijvende open ruimte een groene begrenzing behoudt; dat deze bufferberm wel degelijk een landschappelijke overgangsfunctie bezit;
- dat de voorziene bufferberm in staat is om eventuele storende invloeden teniet te doen; dat een helling wordt voorzien en een beplanting in perfecte harmonie met het bosecosysteem; dat deze buffer voor de aanvang van de bouwwerken moet voltooid worden, zodat de hinder van de bouw-werken wordt gereduceerd; dat het bedrijf tevens enkele hectare bos zal aanleggen om het bouwwerk aan het zicht te onttrekken;
- dat de toevoeging met de opslagplaats met een afmeting van 100 op 138 meter derhalve door de ruimte ter plaatse kan worden gedragen;
- dat het agrarisch landschappelijk waardevol agrarisch gebied ter plaatse aldus het vermogen bezit om de functie van opslag van grondstoffen en producten te dragen;
- dat de toevoeging met de opslagplaats zodoende verenigbaar is met de ruimtelijke draagkracht van het gebied;
- dat uit de feitelijke situatie blijkt dat de voorziene verweving van functies de bestemmingen niet verstoort;
- dat er op dit ogenblik in de agrarische zone niet aan intensieve landbouw wordt gedaan; dat het Ministerie van Landbouw overigens een gunstig advies heeft verleend aangaande de bouwaanvraag; dat de terreininname van 1,38 ha in een gebied

van 40 ha beperkt is en de agrarische functie van het gebied niet in het gedrang wordt gebracht;

- dat de opslagplaats geen hinder zal meebrengen voor de buurtbewoning; dat de bewoning in de nabijheid van het bedrijf geconcentreerd is in het smalle woongebied met landelijk karakter dat zich langs de Kasteelstraat bevindt; dat binnen een straal van 100 meter van de huidige bedrijfsgrens zich slechts 6 woningen bevinden; dat de woonkern van Buggenhout zich op meer dan 1 km van het bedrijf bevindt;
- dat de bouwvergunning maatregelen oplegt ter bescherming van de omgeving; dat de uitbreiding enkel mag worden gebruikt als opslagplaats voor de plaatselijke fabricage; dat de opslag van productie van andere vestigingsplaatsen niet wordt toegelaten teneinde de verkeershinder tot een minimum te beperken; dat de voorziene bufferberm in staat is om eventuele storende invloeden teniet te doen; dat de bestemming van de woonfunctie bijgevolg niet wordt bedreigd;
- dat de relatieve nabijheid van de opslagplaats ten opzichte van het Buggenhoutbos niet van aard is om de bestemmingen van beide zones in het gedrang te brengen;
- dat de opslagplaats enkel zal gebruikt worden voor de opslag van medische produkten; dat de transportactiviteit enkel aan de straatzijde zal plaatsvinden; dat deze aktiviteit derhalve geen lawaai- en milieuhinder zal veroorzaken en geen storende invloed zal hebben op de recreatieve waarde van het bos;
- dat de nadelige invloed van de inplanting van de opslagplaats ten opzichte van fauna en flora al bij al beperkt blijft; dat er geen belangrijke impact is op fauna en flora gezien de lage kwaliteit van het beekwater en de geringe biologische waarde van de begeleidende begroeiing op de inplantingsplaats van het magazijn; dat mag worden besloten dat gelet op de afstand en de situering tot het bos, de ecologische waarde van het bos niet op een onaanvaardbare wijze zal worden aangetast; dat de bestemming als natuur- en ecologische functie niet in het gedrang gebracht wordt;

Overwegende dat derhalve vanuit oogpunt van de stedenbouwkundige en ruimtelijke aspecten gesteld kan worden dat de exploitatie van de bestaande inrichting die het voorwerp van de voormelde milieuvergunningsaanvraag uitmaakt verenigbaar is met de ruimtelijke en stedenbouwkundige voorschriften, en dat voor de toe te voegen opslagplaats vergunning kan worden verleend met toepassing van het artikel 45, § 7 van de stedenbouwwet; dat het hier immers gaat :

- om de hernieuwing van een lopende milieuvergunning;

- om het exploiteren van een inrichting waarvoor de bouwvergunning definitief is verleend;
- noch om een MER-, noch om een VR-plichtig bedrijf;
- om een zonevreemd gedeelte gelegen in landschappelijk waardevol agrarisch gebied en dus niet in groengebied, overstromingsgebied noch bosgebied met ecologische waarde";

3.2.5.2.3. Overwegende dat moeilijk kan volgehouden worden dat deze uiteenzetting niet beantwoordt aan de eisen die de formele motiveringsverplichting oplegt; dat verzoekers in een zeven dichtbeschreven pagina's bestrijkend betoog diverse elementen van deze motivering op inhoudelijk vlak betwisten; dat het in het raam van de kortgedingprocedure onmogelijk is punt per punt op al deze kritieken in te gaan; dat de Raad van State er zich thans moet toe beperken in globo vast te stellen dat de verzoekende partijen er niet in slagen prima facie aannemelijk te maken dat bovenstaande motivering fouten zou bevatten die het bestreden besluit onwettig maken; dat die motivering grondig ingaat op de impact dat de hal zal hebben, zowel op het landschappelijk waardevol agrarisch gebied waarin hij gepland wordt als op het aanpalende Buggenhoutbos; dat verzoekers prima facie ook niet aantonen dat die beoordeling kennelijk onredelijk is; dat de bevoegdheid van de Raad van State in deze niet verder reikt dan deze vaststelling, wil hij zich niet in de plaats van het bestuur stellen; dat het middel niet ernstig is;

3.2.6.1. Overwegende dat het zesde middel de schending inroept van artikel 52, 1° en 3°, van VLAREM I, en dit in volgende bewoordingen :

"1. Er is een ontvankelijk verklaard beroepsschrift van mevr. VAN DEN BIL. Het werd ontvangen op 11 december '96 en werd ontvankelijk bevonden.
Het wordt vermeld in punt 7 van het advies Bestuur Milieuvergunningen van 14 februari 1997.

Het wordt niet meer vermeld in het advies van de GMVC en ook niet in de bestreden beslissing.

Volgens mondelinge berichten zou het beroepsschrift naderhand niet ontvankelijk zijn verklaard.

2. Een ontvankelijk en tijdig verklaard beroepsschrift dient evenwel beantwoord.

Verzoekers hebben het raden waarom het beroep dan toch niet ingewilligd werd, temeer inderdaad dit bestuur advies heeft uitgebracht in eerste aanleg (aug. '96). Dit is in de beslissing niet terug te vinden. Zulks is een motiveringsgebrek. Zie bv. ook arrest 60.342 van 20 juni 1996 inz. LALLEMANT en SCHAMP tegen Vlaamse Gewest.

...";

Overwegende dat de verwerende partij repliceert :

"Het bestreden besluit verwijst bij de vermelding van de verschillende beroepsindieners inderdaad niet expliciet naar het beroepsschrift van mevrouw VAN DEN BIL.

In het advies van AMINAL werd aangaande dit beroepsschrift van mevrouw VAN DEN BIL namens AMINAL Afdeling Natuur, gesteld :

'h) m.b.t. nog aanvullende argumentatie in het beroepsschrift van AMINAL Afdeling Natuur;

- het bos dreigt een geïsoleerd gebied te worden; het behoud van een buffer rond het bos is een absolute noodzaak;

- de vernietiging van de biotoop langs de Hollebeek tussen het bedrijf en het bos;

- de vergunning is in tegenspraak met de beleidslijnen van de overheid om versnippering van de open ruimte tegen te gaan';

Aangaande deze drie bezwaren heeft verwerende partij op voldoende wijze geantwoord, zoals blijkt uit de evaluatie van de bezwaren op de pagina's 24 e.v. en meer bepaald uit de volgende overwegingen :

'- het is niet de gevraagde uitbreiding met een gebouw van 100 op 138 meter en gelegen op 80 meter van de rand van het bos dat op zich alleen oorzaak zal zijn dat het bos een geïsoleerd gebied dreigt te worden en er geen voldoende bufferzone rond het bos zou zijn.

- de Hollebeek is reeds sedert jaren voor het gedeelte gelegen op de bedrijfsterreinen overwelfd; de geplande verandering voorziet een verdere overwelving met een lengte van hoogstens 50 meter; het water van de Hollebeek is reeds verontreinigd door lozing van huishoudelijk afvalwater in het gedeelte dat langsheen de Kasteelstraat loopt; de kwaliteit van de biotoop van de Hollebeek tussen

het bestaande gebouw en de rand van het bos is dus reeds aangetast;

- Het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen heeft op dit moment nog geen verordenende kracht; volgens het gewestplan komt de uitbreiding in landschappelijk waardevol agrarisch gebied op een afstand van 80 meter van de rand van het Buggenhoutbos; de stelling dat toekomstige uitbreidingen van bosgebieden rond bestaande bossen en op vroegere bosgronden door de uitbreiding in het gedrang komt is onvoldoende aangetoond';

Voormelde bezwaren van de Afdeling Natuur, die trouwens gelijklopend zijn met deze van verzoekers, zijn bijgevolg op voldoende wijze geëvalueerd en beantwoord.

Verzoekers kunnen bijgevolg bezwaarlijk stellen dat hun rechten van verdediging op deze drie punten geschonden zijn.

Het middel is niet gegrond";

3.2.6.2. Overwegende dat, zoals de verwerende partij stelt, het beroepsschrift van AMINAL "afdeling Natuur" beantwoord wordt in het advies van "AMINAL-Milieuvergunningen"; dat dit advies werd uitgebracht in de schoot van de gewestelijke milieuvergunningscommissie, zoals bepaald in artikel 20, § 1, van VLAREM I; dat het bestreden besluit en voornamelijk de door de verwerende partij geciteerde passus daaruit, afdoende lijkt in te gaan op de door AMINAL "afdeling Natuur" aangekaarte problematiek; dat het dan ook van een overdreven en steriel formalisme zou getuigen op grond van dit gebrek het bestreden besluit in zijn uitvoering te schorsen; dat het middel niet ernstig is;

3.2.7.1. Overwegende dat het zevende middel stoelt op de schending van artikel 4 van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning (milieuvergunningsdecreet), de artikelen 5 en 52, 3° en rubriek 13 van de indelingslijst in bijlage I van VLAREM I, de artikelen 5.13.0.2, 5.13.0.5 en 5.17.1.3, van het besluit van de Vlaamse regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne (Vlarem II) en het zorgvuldigheidsbeginsel, in essentie, doordat de

betrokken inrichting farmaceutische producten zou produceren, terwijl de rubriek 13 niet voorkomt in het bestreden besluit en de desbetreffende grief in het beroepschrift van de verzoekende partijen door het bestreden besluit niet wordt beantwoord en doordat "De afstandsregel voor de bedrijfsgebouwen, opslag van de producten, de parkeerplaatsen moet voldoen aan art. 5.13.0.2 (Vlarem II), dat verwijst naar 5.17. (gevaarlijke stoffen). Dus moet er 100 m. afstand zijn ten opzichte van de woonzones";

Overwegende dat de verwerende partij hoofdzakelijk antwoordt :

"De inrichting waarvan in casu sprake zal volledig en uitsluitend instaan voor de produktie van medische sets, zoals inderdaad steriele kompressen, kraamverbanden, operatiesets en absorberend verband.
Verzoekers kunnen bezwaarlijk voorhouden dat het hier om farmaceutische stoffen gaat in de zin van de indelingslijst van Vlarem I.
Dienvolgens is de afstandsregel die verzoekers naar voren brengen niet van toepassing";

Overwegende dat de tussenkomende partij repliceert :

"Het middel is niet ernstig.
Noch in rubriek 13 van de indelingslijst van Vlarem I, noch in Vlarem II wordt het begrip 'farmaceutisch product' gedefinieerd.
Verzoekster tot tussenkomst is van oordeel dat rubriek 13 van de indelingslijst niet van toepassing is op de inrichting, omdat er geen sprake is van de productie van farmaceutische stoffen als dusdanig doch wel van medische hulpmiddelen.
(...)
Er kan overigens niet worden ingezien welk belang verzoekers zouden kunnen hebben bij dit middel. Indien verzoekster tot tussenkomst verplicht zou zijn over een vergunning te beschikken voor de produktie van farmaceutische stoffen (quod non), zou zij een overtreding begaan van het milieuvergunningsdecreet. Dit kan evenwel niet leiden tot de onwettigheid van de bestreden beslissing.
Inzake de afstandsregels voor de opslag van produkten tonen verzoekers niet aan welke wettelijke bepaling te dezen zou zijn overschreden. In de

bestreden beslissing wordt geenszins afgeweken van de voorschriften van Vlarem II";

3.2.7.2.1. Overwegende dat het middel niet lijkt aan te duiden in welk opzicht artikel 5.13.0.5 van VLAREM II is geschonden;

3.2.7.2.2. Overwegende dat artikel 5.13.0.2 van VLAREM II bepaalt :

"Indien een inrichting vergunningsplichtig is wegens indeling in de rubriek 13 van de indelingslijst moet iedere opslag van gevaarlijke stoffen voldoen aan de voorwaarden van hoofdstuk 5.17 'Gevaarlijke stoffen' van dit besluit mits onder de aldaar ingedeelde opslaghoeveelheden te vallen.
..."

Overwegende dat de verzoekende partijen prima facie niet aanduiden, laat staan aantonen, hoe uit die bepaling voortvloeit dat "er" "dus 100 m afstand moet zijn ten opzichte van de woonzones";

3.2.7.2.3. Overwegende dat voor het overige de verzoekende partijen geen andere gevolgen die de gebeurlijk verkeerde kwalificatie van de betrokken producten meebrengt, aanduiden; dat het middel niet ernstig is;

3.2.8.1.1. Overwegende dat in het achtste middel de verzoekende partijen de schending aanvoeren van de artikelen 1 en 2 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening gecoördineerd op 22 oktober 1996, van het gewestplan Dendermonde, van artikel 8.1.2.3 van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen, van artikel 43, §6 en §7 van laatstvermeld decreet betreffende de ruimtelijke ordening, en van artikel 52, 3° van Vlarem I; dat verzoekers deze bepalingen in essentie geschonden achten doordat het vergunde bedrijf niet als een middelgrote

onderneming zou kunnen worden beschouwd en bijgevolg niet in een K.M.O.-zone thuishoort; dat zij dit voornamelijk als volgt argumenteren :

"C. Inhoudelijke toetsing : art. 8 heeft het over kleine opslagplaatsen. Hier zijn er duidelijk zeer grote opslagplaatsen : 679.000 kg. grondstoffen, verpakkingen, afgewerkte producten,

2. Inhoudelijk gesproken, is er sprake van een kennelijke schending van de gewestplanbestemming, om redenen dat de vergunning betrekking heeft op een bedrijf en activiteiten die horen onder de categorie grote ondernemingen; verder de verwerking van 9.148.000 kg. grondstoffen per jaar in de Kasteelstraat; de bestaande volumes bedrijfsruimten bedragen door opeenvolgende uitbreidingen reeds meer dan 86.000 m3 op een perceel van ong. 162 op 162 meter; in vergelijking met de situatie op 1 januari 1978 (jaar van het gewestplan : van kracht sinds 21 nov. 1978) en de situatie nu is er reeds sprake van een verdubbeling van de bedrijfsruimten; het feit dat er van de stofafzuiginstallaties 100 ton per jaar zal voortkomen (blz. 49 van de K.U.L.-studie), enz.; de vergunning voor twee mazoutbranders van resp. 890 kW en 1865 kW. met een mazouttank van 40.000 liter; opslag van zeer giftige en gevaarlijke stoffen, nl. 3.500 kg. ethyleenoxideflessen (voorheen niet vergund) en bijhorende schadelijke afvalproducten (ethyleenglycol met zwavelzuur, afgehaald door NV DESTRUCTO, erkende firma van giftig afval); terwijl art. 8 de afvalproducten van schadelijke aard verbiedt; de grootschalige productie derhalve van medische producten, bv. 8 miljoen steriele compressen, 6.350.000 steriele absorberende verbanden, 15 miljoen steriele kraamverbanden per jaar, 2.110.000 steriele operatiesets per jaar (blz. 5 van de KUL-studie), 2 miljoen pincetjes per jaar, verder chirurgische draad, enz.; de voortdurende overnames van andere bedrijven door NV ONTEX, het omzetcijfer (zie jaarbalans 1996); de waarde van de overname van Medisco (150 miljoen) in '93 illegaal overgebracht naar de Kasteelstraat;

-- het feit dat enkel de N.V. ONTEX als onderneming is te beschouwen. Dat in de Wet van 5 augustus 1991 tot bescherming van de economische mededinging de onderneming gedefiniëerd wordt als : 'alle natuurlijke of rechtspersonen, die op duurzame wijze een economisch doel nastreven';

-- dat volgens het expansiedecreet van 15 december '93 als middelgrote onderneming nog kan beschouwd worden de onderneming die niet meer dan 200 miljoen omzet haalt, terwijl de NV ONTEX 15 keer zoveel behaalt; dat zelfs volgens de nog niet bekendgemaakte beslissing van de Vlaamse Regering van 19 maart 1996 als middelgrote onderneming enkel in aanmerking komt

de rechtspersoon die een omzet haalt van niet meer dan 7 miljoen Ecu (dus ong. 291 miljoen fr.), niet meer dan 250 werknemers heeft (info de hr. GIELEN kabinet Min . VAN ROMPUY); het feit dat de hoofdvestiging van ONTEX in Gendhof wel in een gewoon industriegebied gevestigd is; -- ook het feit dat de afdeling in de Kasteelstraat zodanig reeds is uitgebreid dat het zelfs voor een stuk buiten de KMO-zone is gelegen (zie subkaft kaarten)

Dit leidt toch tot het kennelijk redelijk besluit dat hier geen sprake meer is van een K.M.O.

Er is dan ook sprake van gewestplanschending en schending van het redelijkheidsbeginsel";

3.2.8.1.2. Overwegende dat de verwerende partij verwijst naar volgende overweging uit het bestreden besluit :

"Overwegende dat, wat de stedebouwkundige aspecten betreft, kan worden aangestipt dat het begrip 'gebied voor kleine en middelgrote ondernemingen' niet wordt gedefinieerd in de stedebouwwetgeving; dat - zoals is aangegeven in het voormelde advies dd. 4 februari 1997 van de Afdeling Stedebouwkundige Vergunningen - bij de beoordeling of een bedrijf kan gecatalogeerd worden als een kleine of middelgrote onderneming men dient uit te gaan van feitelijkheden; dat talrijke beoordelingscriteria hierbij een rol spelen, zoals de hinderlijkheid, de grootte van de onderneming, de relatie tot de omgeving, de tewerkstelling, de aard van de productie en de weerslag op het leefmilieu;

dat het bedrijf in haar vestiging in de Kasteelstraat ongeveer 200 personen zal tewerkstellen; dat de vestiging aldus ruimschoots aan het begrip kleine of middelgrote onderneming volgens de criteria die gehanteerd worden op Europees niveau en werden overgenomen door de Vlaamse regering immers een aanpassing goedkeurde van de richtlijnen voor expansiesteun volgens dewelke een middelgrote onderneming tussen 50 en 250 werknemers telt;

dat het bedrijf op het vlak van productiecapaciteit, aard van de productie, vermogen, tewerkstelling en hinder voor de omgeving, het karakter van een middelgrote onderneming vertoont, die thuishoort in een K.M.O-zone; dat de grootte van het bedrijf daaraan - steeds volgens het voormelde advies dd. 4 februari 1997 van de Afdeling Stedebouwkundige Vergunningen - geen afbreuk doet; (...)";

3.2.8.1.3. Overwegende dat de tussenkomende partij aanvoert :

"De argumenten die verzoekers terzake aanhalen, kunnen niet overtuigen en wegen niet op tegen de eigen beoordeling van de vergunningverlenende overheid betreffende het K.M.O-karakter van de onderneming. Zoals het bestreden besluit terecht vaststelt (blz. 13), dient men voor de beoordeling of een bedrijf gecatalogeerd kan worden als een kleine of middelgrote onderneming uit te gaan van feitelijkheden. Talrijke beoordelingscriteria kunnen daarbij een rol spelen, zoals de grootte van de onderneming, de hinderlijkheid, de relatie tot de omgeving, de tewerkstelling, de aard van de produktie en de weerslag op het leefmilieu.

Het bestreden besluit stelt voorts vast dat het bedrijf in haar vestiging in de Kasteelstraat slechts 200 personen zal tewerkstellen, hetgeen ruim binnen de marge is van het begrip van 'kleine of middelgrote onderneming' dat op Europees niveau wordt gehanteerd en door de Vlaamse Regering werd overgenomen in het kader van de richtlijnen voor expansiesteun. Deze richtlijnen bepalen immers dat een middelgrote onderneming tussen 50 en 250 werknemers telt.

De activiteit die in de vestiging aan de Kasteelstraat zal worden ontwikkeld, zal zich uitsluitend richten op de produktie en opslag van medische sets. De bestaande inrichting paalt aan woongebied met landelijk karakter en aan een landschappelijk waardevol agrarisch gebied. Het woongebied langs de Kasteelstraat is evenwel matig bebouwd. Binnen een straal van 100 meter rondom de perceelsgrenzen zijn er een zestal buurtwoningen gelegen. Uit de studie van de K.U.Leuven blijkt dat de milieuhinder van de exploitatie beperkt blijft.

Samengevat kan gesteld worden dat de vestiging op het vlak van de produktiecapaciteit, de aard van de produktie, het vermogen, de tewerkstelling en de hinder voor de omgeving het karakter vertoont van een middelgrote onderneming die in een KMO-zone thuishoort";

3.2.8.2. Overwegende dat bij het beoordelen -ook uit stedenbouwkundig oogpunt- van een milieuvergunningsaanvraag in hoofdzaak de activiteiten die worden vergund en de gevolgen ervan op mens en milieu moeten worden in aanmerking genomen; dat de verzoekende partijen in de huidige stand van het geding niet aantonen dat de in casu vergunde activiteiten de bestemming K.M.O.-gebied, schenden; dat artikel 8, 2.1 van het koninklijk besluit van 28 december 1972 luidt als volgt :

> "Voor de industriegebieden kunnen de volgende nadere aanwijzigingen worden gegeven :
> 2.1.1. de gebieden voor vervuilende industrieën. Deze zijn bestemd voor de vestiging van bedrijven die ter bescherming van het leefmilieu moeten worden afgezonderd;
> 2.1.2. de gebieden voor milieubelastende industrieën. Deze zijn bestemd voor bedrijven die om economische of sociale redenen moeten worden afgezonderd;
> 2.1.3. de gebieden voor ambachtelijke bedrijven en de gebieden voor kleine en middelgrote ondernemingen. Deze gebieden zijn mede bestemd voor kleine opslagplaatsen voor goederen, gebruikte voertuigen en schroot, met uitzondering van afvalprodukten van schadelijke aard";

dat de bestemming "gebieden voor kleine en middelgrote ondernemingen" dus één van de nadere aanwijzingen van de algemene bestemming "industriegebied" is; dat de verzoekende partijen niet aantonen dat de bestreden beslissing een inrichting vergunt waarvan de weerslag op mens en milieu dermate groot zal zijn dat ze ter bescherming van het leefmilieu moet worden afgezonderd in een industriegebied voor vervuilende industrieën of om economische of sociale redenen in een gebied voor milieubelastende industrieën; dat de motivering van het bestreden besluit waarnaar de verwerende partij verwijst, en die een antwoord lijkt in te houden op de door de verzoekers geformuleerde bezwaren, niet als foutief of kennelijk onredelijk voorkomt; dat het middel niet ernstig is;

Overwegende dat derhalve aan de eerste voorwaarde gesteld door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State niet is voldaan; dat die vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten worden voorbehouden.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op negentien maart 1900 achtennegentig, door de VIIe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
de HH.	D. VERBIEST,	staatsraad,
	R. STEVENS,	staatsraad,
Mevr.	V. WAUTERS,	griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

V. WAUTERS. **M.-R. BRACKE.**